

РЕШЕНИЕ

№ 3306

гр. София, 27.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.10.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова

Юлия Раева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Поповска, като разгледа дело номер **4363** по описа за **2010** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр.чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „К.” Е. със седалище и адрес на управление гр.С., район „Л”, Б. „Н Вапцаров” № 51А чрез зам.председателя на СД А Т К срещу РЕШЕНИЕ от 17.04.2010 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 19-ти състав по нахд № 1001/2010 г., с което е потвърдено наказателно постановление № 78 от 22.12.2009 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии (С.), с което на основание чл.126а, ал.6, т.1 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ) му е наложена имуществена санкция в размер на 4000 лв. за нарушение на чл.125в ЗРТ. В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен при неправилно приложение на материалния закон и съществени процесуални нарушения. Касаторът поддържа, че не е субект на задължения по ЗРТ, че с оглед настъпилото

правоприемство правоприемникът не следва да носи административно наказателна отговорност, че административно наказание му се налага повторно, след като за същото нарушение вече има издадено НП № 77/09 г. на председателя на С.. Посочва допуснато съществено процесуално нарушение поради невръчване на НП на член на Съвета на директорите или на упълномощен представител на дружеството. Касаторът претендира съда да постанови решение, с което да отмени решение от 17.04.2010 г. на С районен съд, Наказателно отделение, 19-ти състав по нахд № 1001/2010 г. и по същество на спора за отмени наказателно постановление № 78 от 22.12.2009 г., издадено от председателя на С.. Оспорва подадената от С. касационна жалба.

С определение в съдебно заседание на 01.10.2010 г. на основание чл.227 ГПК вр. чл.144 АПК като касатор на мястото на „К.” Е. е конституиран неговия правоприемник „Евроком кабел мениджмънт Б” ЕООД.

Постъпила е касационна жалба и от Съвета за електронни медии срещу решението на СРС в частта, с която се изменя размера на наложената имуществена санкция чрез намаляването ѝ от 4000 лв. на 2000 лв. В касационната жалба на С. са изложени съображения, че защитата на авторските и сродните права е важна част от закриляните от държавата отношения. Претендира съда да постанови решение, с което да измени обжалваното решение на СРС, като потвърди първоначалния размер на имуществената санкция от 4000 лв.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА изразява становище за неоснователност на касационните жалби.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от **фактическа и правна страна** следното:

Със съдебно решение от 17.04.2010 г. С районен съд, Наказателно отделение, 19-ти състав по нахд № 1001/2010 г. е потвърдил наказателно постановление № 78 от 22.12.2009 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии, с което на „К.” Е. на основание чл.126а, ал.6, т.1 от Закона за радиото и телевизията е наложена имуществена санкция в размер на 4000 лв. за нарушение на чл.125в ЗРТ. За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя Д Н Жукова, както писмените

доказателства от административно-наказателната преписка, приобщени по реда на чл.283. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при установяване на административното нарушение и издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, като „К.” Е. е осъществил състава на нарушението по чл.125в ЗРТ, тъй като след като е бил задължен като предприятие, което разпространява български и чуждестранни програми, не е предоставил на С. исканата информация с писмо на С. изх.№ 04-04-17/25.09.2009 г.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НК, 19 състав е валидно и допустимо. Касационната инстанция намира доводите на касатора „Евроком кабел мениджмънт Б” ЕООД са нарушение на материалния закон за неоснователни.

Изцяло неоснователно е възражението на касатора „Евроком кабел мениджмънт Б” ЕООД за избягване на административно наказателната отговорност с оглед настъпилото правоприемство в юридическото лице. Действително съгласно чл.24, ал.1 ЗАНН административно наказателната отговорност е лична, но систематичното място на разпоредбата указва, че са касае за отговорността на физическите лица. Административно наказателната отговорност на юридическите лица е уредена в чл.83 – 83е ЗАНН, като безвиновна отговорност за неизпълнение на задължения към държавата от страна на юридически лица и еднолични търговци при осъществяване на тяхната дейност. Общият принцип за правоприемство в имуществените правоотношения независимо от промяната в субекта, важи с особена сила по отношение на административно наказателната отговорност на юридическите лица, където генералната и специална превенция изисква да се превъзпита нарушителя към спазване на установения ред на държавно управление. В противен случай всяка промяна в правноорганизационната форма на юридическото лице (дори фиктивна) би водена до отпадане на административно наказателната му отговорност, какъвто не е смисълът на административно наказателната репресия.

Изцяло неоснователно е възражението на „Евроком кабел

мениджмънт Б” ЕООД за допуснато съществено процесуално нарушение поради неправилно връчване на обжалваното НП. Връчването на НП има значение само с оглед началото на срока за неговото обжалване. Неправилното връчване на НП по никакъв начин не може да ограничи правото на защита на нарушителя, защото с издаването на НП приключва административно наказателното производство и без наличие на доказателства за редовно връчване НП може да бъде обжалвано без ограничение във времето, което всъщност е изцяло в полза на наказаното лице.

Неоснователно е възражението на „Евроком кабел мениджмънт Б” ЕООД за нарушение на чл.17 ЗАНН - никой не може да бъде наказан повторно за административно нарушение, за което е бил вече наказан с влязло в сила НП. По отношение на „К.” Е. има издадено НП № 77/22.12.2009 г. действително отново за нарушение на чл.125в ЗРТ, но при различна фактическа обстановка. Наличието на едно и също правно основание на нарушението не означава, че лицето може само веднъж, еднократно, с едно деяние да допусне нарушение на съответната правна норма. Логиката на касатора „Евроком кабел мениджмънт Б” ЕООД, че само веднъж може да бъде наказан за нарушение на чл.125в ЗРТ е изцяло неоснователна и елементарна. Видно от изложените факти в НП №77/22.12.2009 г. наказание е наложено за това, че „К.” Е. не е предоставил в определения от закона срок (от 24.02.2009 г. до 24.08.09 г.) информация по чл.125в ЗРТ. Изрично е посочен законовият 6 месечен срок от влизане в сила на разпоредбата на чл.126в, ал.1 ЗРТ (Нова, Д.в. бр.12/12.02.2010 г.), който задължава предприятията, разпространяващи български и чуждестранни програми, да предоставят на С. на всеки 6 месеца актуализиран списък на разпространяваните програми и документите, свързани със:

1. придобиване на правата за разпространение на програмите;
2. придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми.

Имуществена санкция с НП № 77/22.12.2009 г. е наложена за неизпълнение на задължението по чл.125в ЗРТ в законовия 6-месечен срок от влизане в сила на разпоредбата – неизпълнение в периода 24.02.09 г. – 24.08.2009 г. След изтичане на този срок С. е изпратил на „К.” Е. писмо изх.№ 04.04.17 от 25.09.09 г., с което

отново изисква информацията по чл.125в ЗРТ в 7 дневен срок от получаване на писмото. В писмото са дадени указания, какви точно документи се приемат от С. във връзка със законното изискване предприятието да предостави документи за придобиване на съответните права. С писмо от 09.10.2009 г. „К.” Е. е предоставил само списък на излъчваните програми без никакви други изискуеми документи по чл.125в ЗРТ. Всички тези факти подробно са описани в съставения от свидетелката Даниела Жукова акт за установяване на нарушението № 88/18.11.2009 г., където нарушението е конкретно и ясно описано „непредоставяне след поискване от страна на С. на документите, свързани с придобиване на правата за разпространение на излъчваните в списъка на „К.” Е. телевизионни програми”. В тази връзка районният съдия правилно е кредитирал показанията на св.Жукова, като е приел, че същите са последователни, логични и съответстват на писмените доказателства по делото. Касационната инстанция приема, че районният съдия е изпълнил задължението си за разкриване на обективната истина по делото (чл.13 НПК), като е постановил решение по вътрешно убеждение, основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото (чл.14 НПК), поради което касационните оплаквания в тази насока са изцяло неоснователни. Районният съдия не е тълкувал превратно събраните по делото доказателства, нито е допуснал нарушение на правилата за разпределение на доказателствената тежест в процеса. При съвкупната преценка на събраните по делото доказателства районният съдия е формирал правилен извод, че касаторът е осъществил състава на нарушението по чл.125в ЗРТ, за което правилно е ангажирана административно наказателната му отговорност. По изложените съображения районният съдия не е допуснал визираните в касационната жалба оплаквания и при постановяване на обжалваното решение не е допуснал нарушение по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 и чл.348, ал.1, т.2 НПК.

Касационната жалба на С. касае решението на СРС в частта, с която се изменя размера на наложената имуществена санкция от 4000 лв. на 2000 лв. при законови граници на наказанието по чл.126а, ал.6, т.1 ЗРТ от 2000 лв. до 5000 лв. В НП са изложени мотиви за необходимост от налагане на санкция в по-висок размер с оглед упоритото поведение на лицето по

неизпълнение на задълженията си по чл.125в ЗРТ, вкл. след изпратена изрична покана от С. с точно посочване на изискуемите документи. За да намали размера на санкцията СРС е приел, че нарушението е извършено за първи път и не се отличава със значимо засягане на обществените отношения. Касационната инстанция не възприема доводите в касационната жалба на С. за необходимост от налагане на санкция в завишен (над средния) размер. Решението на СРС е постановено при правилно приложение на закона съобразно чл.27, ал.2 ЗАНН, като не е допуснато касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че **СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ** 17.04.2010 на СРС, НО, 19 състав е **ПРАВИЛНО** и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила. Водим от горното **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С.-град, V-ти Касационен състав**

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 17.04.2010 г. на **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 19 състав** по нахд № 1001/2010 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.